

Essay This is me! – Baris Koca

Tussen twee werelden in

De geur van vers gebakken Turks brood, Marokkaanse mannen met mooie djellaba's en verschillende groepen kinderen die rennen naar de laatste les van de week. Het is vrijdagmiddag in de Schilderswijk. Na het vrijdagsgesbed loop ik met een stukje Turks brood en koffie naar de tramhalte om naar de universiteit te gaan.

Ik ben opgegroeid in de Haagse Schilderswijk. Een wijk die in de negentiende eeuw werd gebouwd voor de gegoede burgerij. De chique wijk veranderde in de 20ste eeuw, met de toestroom van gastarbeiders, in een ware volksbuurt. Het gevolg hiervan was dat er een segregatie ontstond in onze Haagse stad, en zo ook gesegregeerd onderwijs. Op de basisschool werd dan ook bij mij het vooroordeel opgewekt dat een 'blanke' Nederlander intelligenter zou zijn dan een 'allochtoon'. Wij hadden tenslotte een enorme taalachterstand opgebouwd op een zwarte basisschool en zouden een slechter sociaal-economische achtergrond hebben. Dit resulteerde dan ook in een laag schooladvies op de basisschool door mijn lerares, ondanks mijn hogere cito-score.

Dat vooroordeel zette zich voort op het voortgezet onderwijs. Weliswaar zat ik op het Voorbereidend Wetenschappelijke Onderwijs (VWO), maar ik had nog steeds geen 'blanke' scholier ontmoet om mijn hypothese te kunnen weerleggen. Dat zou gebeuren op de dag dat mijn klas door was naar de finale van een debatwedstrijd, waar wij het als 'zwarte' school moesten opnemen tegen elf blanke scholen. 'Zij gaan dus zeker niet winnen', aldus de docent van een groep. Wij moesten hem helaas teleurstellen, want wij werden als enige 'zwarte' klas winnaars van de debatwedstrijd. Het was een leerzame dag. Ik werd niet alleen uit de waan gewekt dat een gemiddelde blanke dus niet per definitie intelligenter is dan ik, maar ook dat dat vooroordeel ook leeft bij de gemiddelde blanke. Het werd me duidelijk dat ik een plekje moest gaan opeisen in een samenleving die werd gerund door blanke mensen. In deze zware kruistocht tegen onrechtvaardigheid en ongelijkheid zou mijn doorzettingsvermogen mijn belangrijkste wapen zijn.

In eerste instantie wist ik niet zo goed op welke manier ik mijn plek in de maatschappij zou kunnen opeisen. Terwijl het antwoord simpel was, namelijk door mee te participeren! In 2009 voegde ik mezelf als vrijwilliger toe aan de Haagse Jongerenambassadeurs en werd ambassadeur van jongerenparticipatie. Als ambassadeur probeerde ik jongeren te activeren binnen de stad en hun bewust te krijgen over hun toekomst. Dit deed ik aan de hand van verschillende projecten. Eén van mijn beste projecten, en een nog steeds lopende project, is Dreamcatcher. Met het project Dreamcatcher geef ik elke maand één scholier de kans om kennis te maken met zijn droombaan. Scholieren kunnen zich door middel van een sollicitatiebrief aanmelden voor het project waarna de beste kandidaat een dagje mag meelopen met zijn droombaan. Op deze manier probeer ik jongeren te stimuleren om achter hun dromen aan te gaan. Mijn motto is dan ook 'Jouw droom is nooit te groot om te vangen!'.

Hiernaast ben ik medeoprichter en vicevoorzitter van de stichting Students4Students sinds 2014. Met de stichting Students4Students proberen wij kennis te delen met andere studenten door lezingen, bedrijfsborrels en gratis bijlessen te organiseren. Tevens heb ik de eer om deel uit te mogen maken van de jury van het Haags Jeugdlintje sinds 2013. Ieder jaar vereren wij Haagse jonge helden die zich belangeloos inzetten voor een ander of de stad Den Haag.

Door mijn bijdrage aan de maatschappij wil ik aantonen dat etniciteit, religie of cultuur geen belemmering is om een succesvolle carrière op te bouwen. In mijn kruistocht streef ik daarom ook naar een samenleving waarin een aan de maatschappij deelnemende niet-westerse jongere geen uitzondering is. Terwijl dit wederom slechts een vooroordeel is. Ik kom voldoende niet-westerse vrijwilligers tegen in mijn loopbaan als vrijwilliger. Opmerkingen zoals 'jij bent niet één van hun' zijn daarom ook geheel onterecht. Het uitgangspunt lijkt te zijn dat niet-westerse jongeren gedoemd zijn tot falen in maatschappij. Het feit dat wij ons meer moeten inspannen om te bewijzen dat wij wel degelijk over talenten beschikken, maakt ons niet minderwaardig. Het is immers een talent om te kunnen bewegen tussen twee werelden en daar een evenwicht in te vinden. Naast het vrijwilligerswerk ben ik nog steeds een fulltime student. Ik ben momenteel bezig met het afronden van mijn masteropleiding om vervolgens een tweede master te gaan volgen in China. Op deze manier probeer ik mijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten. Tijdens verschillende sollicitatiegesprekken blijken ondernemingen meer interesse te hebben in mijn achtergrond dan voor mijn talenten. Veel bedrijven proberen immers de juiste 'knuffel allochtoon' uit te kiezen die past binnen hun diversiteitsbeleid. Ik verzet me duidelijk tegen dit soort clichés, omdat ik het belangrijk vind dat een sollicitant beoordeeld wordt op basis van zijn talenten en niet op basis van het criterium: 'do you fit in?'. Mijn houding en mijn presentaties worden ook zeker gezien en gewaardeerd, nu ik binnenkort stage mag lopen bij één van de grootste advocatenkantoren. Je hoort het wel vaker: 'Allochtonen moeten harder werken om zich te bewijzen'. Het harder moeten werken is voor mij geen reden om op te geven. Ik heb mezelf nooit laten afschrikken door deze verhalen, omdat ik erin vertrouw dat talenten uiteindelijk gezien worden. Een goede start begint altijd bij jezelf!

Het is heel moeilijk om met een beperkt aantal woorden deze gevoelens en ervaringen met jullie te delen. Daarom heb ik een gedicht geschreven ter afsluiting van mijn essay.

Tussen twee werelden in

Een stukje hemel voor jou,
Een stukje hel voor mij.

*Jij, geboren liberaal.
Met bloeiende vleugels,
Vlieg jij zonder barrières door het leven.
Een stukje hemel voor jou.*

Ik, geboren conservatief.

Met beperkte vleugels,
Probeer ik te vliegen tussen de barrières heen.
Een stukje hel voor mij.

Jij, geboren als zoveelste generatie.
Schepper van jouw normen en waarden,
Begeven in je comfort zone,
Deuren staan open,
Glansrijke carrière staat op de loer,
Een stukje hemel voor jou.

Ik, geboren als outsider.
Is veel mij onbekend.
Probeer ik die oh zo vreemde cultuur op te nemen,
Terwijl die van mij wordt minacht en vaak niet wordt begrepen.
Dichtklappende deuren, generalisatie, vooroordelen en onbegrip.
Ja, een zekere stukje hel voor mij.

Jij, arm met slechts één cultuur en wellicht één taal.
Jij, vliegt de wereld over en ziet veel moois, maar neemt niets mee terug.
Jij, geniet van alle wonderlijke en gastvrije culturen zolang het niet jouw grens overgaat.
Schrijft over verschillende religies met het verstand, maar negeert hierbij het hart.
Jij, geboren als liberaal, maar toch gevangen in onbegrip.
Ik, rijk met verschillende culturen en talen.
Ik, vlieg niet vrij en zie niet veel, maar waardeer alles.
Ik, geniet van jouw liberalisme, maar sloof me uit om een bijdrage te leveren aan ons succes.
Ik, geboren als conservatief, claustrofobisch in het hokje waar ik in geplaatst ben, beladen met waardering, begrip en doorzettingsvermogen.

*Een stukje hemel voor mij en **toch** een stukje hel voor jou.*

B. Koca